

27.34x36.38	31	עמוד 60	ידיעות חדרה - כותרת	10/12/2010	25256355-3
RED BUL משקה רד בול - 25130					

דביר רוזן היה תלמיד מצטיין במגמת פיזיקה בתיכון "שרת" בנתניה, אבל קליפ ריקוד קצר שראה בטלוויזיה בגיל 17 שינה את חייו | במקום להתמודד עם תורת הקוואנטים הוא בחר להשקיע בתנועות גופו | היום, בגיל 29, כיו"ר ארגון הברייקדנס הישראלי הוא חולם על תמיכה של משרד החינוך בריקודי הרחוב ועל הדרך נהנה לסחוף את הדור הצעיר אחריו

בקצב הסלילה

■ ג'ני אלעזרי // צילומים: יוגב עמרני

ת ארו לכם, מסיבת חנוכה שממחישה את מלחמת המכבים ביוונים בתנועות ברייקדנס ופארקור לצליליו של השיר הכי מזוהה עם החג – 'סביבון, סוב, סוב, סוב'. רקדן ברייקדנס מסתובב על ראשו על פי קצב השיר, על הבמה ראפר מספר את סיפור חנוכה בחרוזים, ואז עולים המכבים שנלחמים ביהורים, כולם בתלבושות עם מגן וחנית, מרמים תנועות קרב בריקודי ברייקדנס.

ההפקה הכל כך לא שגרתית הזו, היא פרי מוחו של אחד מבכירי הרקדנים בארץ, דביר רוזן מנתניה, יו"ר ארגון הברייקדנס הישראלי, שהצליח להכניס את הריקוד האקרובאטי לתוך מסיבות החנוכה שקיים ברחבי הארץ בשבוע האחרון.

אבל זה רק קצה קצהו של פועלו של רוזן. בשנים האחרונות הוא הספיק לגייס רוף עם הלהקה שלו 'אדיות ציון', אליפויות בתחום ולייצג את ישראל בתחרויות ריקוד רחוב בינלאומיות. אחד השיאים היה הקמת בית 'תרבות רחוב' בנתניה, כשכל חלומו הוא להמשיך ולגדל דור של רקדני ברייקדנס וחובבי פארקור בארץ.

מתרגילי פיזיקה לתרגילי רחוב

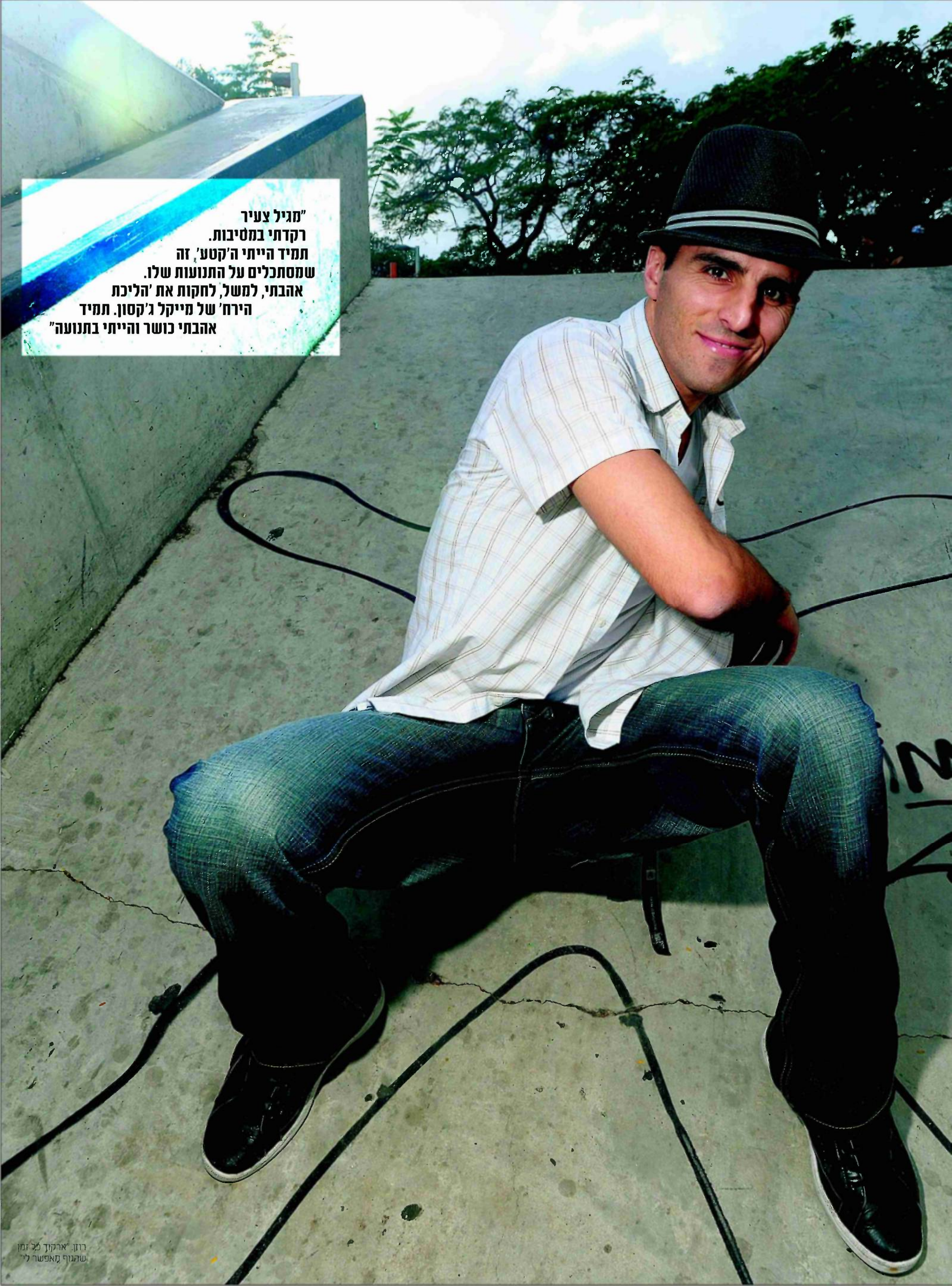
לפני 12 שנה, היה דביר רוזן, נער מתבגר בן 17 מנתניה. כמו רבים כמו תו, נהג בין יתר עיסוקיו לרבוץ מול משחקי המחשב והטלוויזיה. צפייה אחת בקליפ מוזיקלי, בו נראו ביצועים מדהימים של רקדן ברייקדנס, שינתה את חייו. מאותו רגע החליט להתחקות אחר תנועות הגוף המתנהלות בצורה וירטואלית לצלילי הקצב. הוא התחיל לרקוד לבדו בסלון, אחד כך כבר עבר לרחוב והיום בגיל 29 הוא מגדל דור צעיר של רקדנים בארץ.

"מרגע שראיתי את הקליפ בטלוויזיה בגיל 17, הבנתי שזה מה שאני רוצה לעשות", סיפר השבוע, "הקלטתי את הקליפ, ניתחתי את התנועות ולמדתי אותן לבד. הוזתי את השולחנות והכיסאות בסלון והתחלתי להתאמן בבית". רוזן, למד בתיכון "שרת" בנתניה. איש לא שיער שהנער שסיים בגרות של חמש יחידות בפיזיקה, מתמטיקה ומחשבים, יעשה תפנית כה משמעותית לכיוון ריקודי הרחוב. הוא היה נחוש ברעתו ללמוד את התחום, אך כל חיפושיו אחר מסגרת מתאימה העלו חרס. "לא היה אז איפה ללמוד ברייקדנס בארץ", הוא אומר.

25256369-8	10/12/2010	ידיעות חדרה - כותרת	עמוד 60	32	26.91×36.4
RED BUL משקה רד בול - 25130					

”מגיל צעיר
רקדתי במסיבות.
תמיד הייתי ה'קטע', זה
שמסתכלים על התנועות שלו.
אהבתי, למשל, לחקות את 'הליכת
הירח' של מייקל ג'קסון. תמיד
אהבתי כושר והייתי בתנועה”

25256377-7	10/12/2010	ידיעות חדרה - כותרת	עמוד 60	33	25.92x36.38
RED BUL משקה רד בול - 25130					

אחד ממאמציו הגדולים של רוזן הוא הניסיון לקדם את תחום הפארקור בארץ. הוא החל לקדם סדנאות פארקור לילדים באולמות ספורט שונים בארץ ובליוי מדריכים. "אני מנסה לקדם את זה. ילדים אוהבים את התחום ונמשכים אליו. פונים אליי המון ילדים ומבקשים שאלמד אותם וכמו כל דבר חייב גם כאן הכשרה מתאימה. כמו שמטפס הרים לא יטפס בלי הכשרה, ילדים לא אמורים לבצע פארקור ללא לימוד נכון".

גג לתרבות הרחוב

רוזן לא עצר בקיום סדנאות פארקור לילדים והחליט על הקמת ארגון גג שמאגד בתוֹכו את כל פעילויות תרבות הרחוב. כך הוקם 'בית האומנויות לתרבות רחוב' בנתניה או SAP (STREET ART (PRODUCTION כמנכ"ל 'בית האומנויות לתרבות רחוב', רוזן מפקח אירועים ומופעים רבים כמו פסטיבל תרבות הרחוב שהיה בקיץ האחרון בראשון לציון, והופעות בימי סטודנט, שם נערך מפגן יכולות פארקור עבור ובחסות 'קוקה קולה זירו'. כמו כן, פונים אליו גופים עסקיים כמו שטראוס, מוטדולה, מגדל, משרד הביטחון ועוד כדי להופיע באירועים פנימיים או להשתתף כפרזנטורים בפרסומות שלהם. בבית האומנויות מקיים רוזן גם סדנאות לנוער בתחום הברייקדנס והגרפיטי ומפיק מופעי ברייקדנס שזכו לאישור סל התרבות, כשהמופעים מתקיימים בבתי הספר. "יש לנו למשל מופע בן 50 דקות של ברייקדנס שכוון גם למלל, והמסר שלו עוסק באנטי אלימות. הנוער מאוד מתחבר לזה".

מה שהתחיל בסדנאות במתנ"סים ובתי ספר, עבר מהר מאוד גם לאירועים משפחתיים כמו בר מצוות וחתונות. "המטרה שלי היא להפוך את ענף הברייקדנס לענף ריקוד לגיטימי שזוכה לתמיכה של משרד החינוך התרבות והספורט", אומר רוזן, "בינתיים אנחנו נעזרים בחסויות של חברות פרטיות כמו חברת 'רד בול', שתומכת באירועי תרבות רחוב שנים ומממנת את הטסת הרקדנים לתחרויות בינלאומיות. אני חנו לא כמו רקדני המחול השונים, להם קל יותר, יש להם מימון והכרה. לנו אין".

עד שהגוף יגיד לא

עד שהוא יגשים את חלומו ויהפוך את תרבות הרחוב לנגישה וזמינה יותר בארץ, הוא נהנה ממה שהוא עושה, שזה לדבריו "הגשמת חלום".

למה יש כל כך מעט בנות בתחום הזה? "התחום הזה נחשב כגברי יותר, למרות שיש שתי בנות תותחיות מפתח תקווה שייצגו את ישראל בחו"ל ולקחו מקום שני בצרפת. בנות יותר נמשכות לתחום הריקוד שהוא עדין וחיינני".

להיות רקדן ברייקדנס זה נחשב לסכסי בקרב הבחורות? "אין לי תלונות בנושא. רקדנים מוצלחים מושכים בחורות".

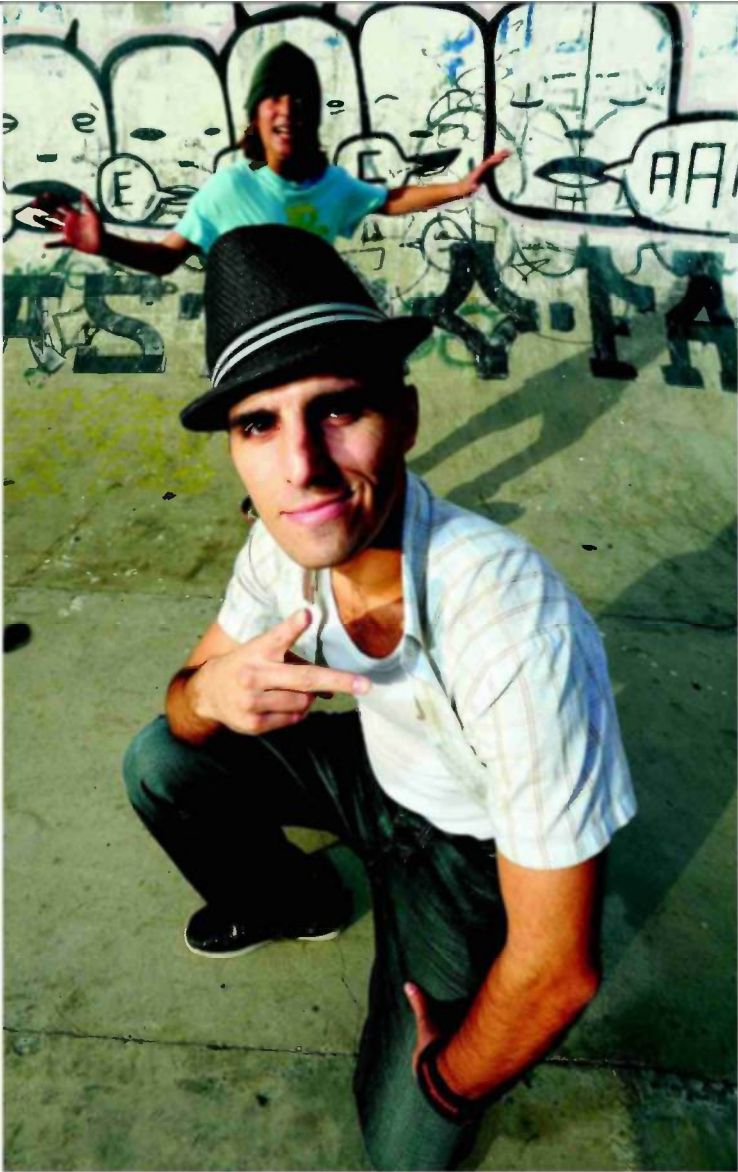
לך יש חברת? "היו לי מערכות יחסים ארוכות, אבל לא לדאוג. חתונה עוד תגיע".

איך מגיבים ההורים שלך לעיסוק שלך? "ההורים שלי ראו שאני מצליח. הם ראו שאני מייצג את ישראל, מלמד ומתפרנס ממה שאני עושה, ועושה את מה שאני אוהב, אז הם מרוצים".

גם בגיל 29 רוזן ממשיך להופיע. הוא מחלק את זמנו בין עבודה משרדית, ארגון והפקה לבין עבודה אמנותית שכוללת אימוני ריקוד, המצאת תנועות חדשות, כוריאוגרפיה והופעות עם 'אריות ציון'.

עד איזה גיל תרקוד? "כל זמן שהגוף יאפשר לי. הריקוד שכוון לל אקדובאטיקה שוחק את הגוף. מצד שני, יש רקדן גרמני מפורסם בשם "סטורם" שהוא כבר בן 40 פלוס. שכרתי את עצם כף היד שלוש פעמים והיום אני כבר לא יכול לעשות תנועות שעשיתי פעם, אבל חזרתי לכושר ואני מנצח עם מה שיש. הריקוד זה הפאשן שלי".

יש לך תוכניות ליום שאחרי הריקוד? "כשאפסיק לרקוד, אמשיך מאחורי הקלעים להפיק אירועים, לעשות כוריאוגרפיות ולקדם את התחום. זו הגשמה עצמית מדהימה".

רוזן. "רקדנים מוצלחים מושכים בחורות"

בקצב הסטילטה

ומקוריות. יש משמעת גופנית של רקדן, כמו כל רקדן מקצועי אחר. זו דרך חיים".

המשיכה לפארקור

האהבה של רוזן לברייקדנס ולכל תחום ההיפ-הופ הלכה וגדלה. הוא החל להפיק לא רק אירועי ברייקדנס אלא גם מופעים ומסיבות רחוב עם די'יי, ראפרים, גרפיטי (חוקי), ביט בוקס וגם פראקור, שידוע כאחת תחום מסוכן, שהעוסקים בו מגלים נטיות התאבדות וקופצים מגגות לגגות.

מה לך ולפארקור?

"זה גם תחום של תרבות רחוב. כשהייתי צעיר יותר קיפצתי על מכשולים. זה משהו שטבוע בי. לא ידעתי אז איך קוראים למה שאני עושה, ואז ראיתי סרט צרפתי והבנתי שזה ספורט אקסטרים, שיש מאחוריו רעיון פילוסופי. בני אנוש חיים בג'ונגל עירוני. הרעיון הוא לעבור ממכשול למכשול בדרך הקצרה והמהירה ביותר. במקום לקפוץ מעץ לעץ, קופצים מבניין לבניין. אין גבולות ומכשולים פיזיים".

רוזן מצא קבוצת נערים מנתניה שעוסקת בפארקור והחל להתאמן איתם – "זה ספורט מדהים", הוא אומר.

וגם מאוד מסוכן. נכון. גם סקייטבורד וברייקדנס יכולים להיות מסוכנים אם לא עושים אותם נכון. צריך להבין איך לעשות את זה, מה מותר ומה לא. ספורטאי יודע לעשות פארקור בצורה נכונה. צריך יכולות אקדובטיות בשביל זה. גם סקייטבורד בשנות השמונים היה מחוץ לחוק. כיום פארקור נחשב לספורט. כשלא נותנים לילדים כלים והסבר נכונים, אז יש נפילות ופציעות. יש גם ניפוח של המדיה בנושא. לפארקור יש מיתוג שלילי בארץ. כשילדים נפגעים בצורה קשה מסקייטבורד, הם לא זוכים בכותרות ראשיות כמו בפארקור".

יש גם ניפוח של המדיה בנושא. לפארקור יש מיתוג שלילי בארץ. כשילדים נפגעים בצורה קשה מסקייטבורד, הם לא זוכים בכותרות ראשיות כמו בפארקור"

רוזן אמנם לא מצא חוג מסודר לברייקדנס, אך גילה שיש עוד כמה רקדני ברייקדנס גלגלים שני פגשים מדי שיש אחרי הצהריים בדיוגוף סנטר בתל אביב ומתאמנים בסלטות וגלגלים שונים. הוא לא חשב פעמיים והצטרף אליהם. "עשינו שם מעגלי ברייקדנס ומופעי רחוב בשביל הפאן. בהתחלה היינו 20 איש והצטרפו אלינו עוד ועוד עד שהיינו מאה ואחד כך מאתיים איש".

היה לך איזשהו רקע בריקוד? "לא, אבל מגיל צעיר רקדתי במסיבות. תמיד הייתי ה'קטע', זה שמסתכלים על התנועות שלו. אהבתי, למשל, לחקות את 'הליכת הירח' של מייקל ג'קסון. תמיד אהבתי כושר והייתי בתנועה. שיחקתי כדורגל וטניס".

בגיל 18 רוזן תפס יומה והקים עם חבריו מ'הסנטר' את קבוצת הברייקדנס 'אריות ציון' (השם בהשראת השיר של בוב מארלי). גם במהלך שירותו הצבאי בסירת בחיל התותחנים, חידק הריקוד לא הרפה ממנו. פעם בשבועיים, כשהשתחרר, נסע להתאמן בדיוגוף סנטר. כשהשתחרר מצה"ל החל לארגן תחרויות ברייקדנס. "הסתכלנו על קלטות והתאמנו. שאבנו מידע. החלום היה להגיע לתחרות הבינלאומית 'קרב השנה' בחו"ל".

להפיק, לביים ולרקוד

בשנת 2001 רוזן הקים את ארגון הברייקדנס הישראלי ועד היום משמש כיו"ר שלו. הוא הקים אתר באינטרנט, יום מפגשים ותחרויות והחל גם ללמד ברייקדנס. "רציתי להפיק את התחום בארץ. הייתי גם רקדן היפ הופ, ולימדתי חוגים בסטודיו. היה לזה ביקוש".

יחד עם חבריו בקבוצת 'אריות ציון' החל להופיע ברחבי הארץ, כולל בתוכניות טלוויזיה כמו 'כוכב נולד' ו'נולד לרקוד'. רוזן תפקד כמקביל כרקדן, כמפיק שמארגן את ההופעות וככוריאוגרף, שיוצר את קטעי ההופעה והריקוד. הוא גם יום עוד ועוד פעילויות בתחום כמו תחרויות ארציות בנוכחות שופטים בינלאומיים, והשתתפות ישראלית בתחרות הבינלאומית 'קרב השנה'.

בשנת 2004 הקבוצה שלו 'אריות ציון' נבחרה על ידי שופט בינלאומי לאלופת השנה מתוך שש קבוצות שהתחרו ביניהן. לראשונה, ישראל שלחה נציגים לתחרות הבינלאומית שהתקיימה בגרמניה. התחרות הזו זכורה היטב לרוזן. "זה היה שיא השיאים מבחינתי", הוא מספר, "ייצגנו את ישראל והתחושה הייתה שאנחנו נוגעים בחלום, אלא שעד מהרה זה התגלה כסיוט. במיקום מחיאות כפיים שמעו חברי הקבוצה הישראליים קריאות בוז בקהל. את המבוכה קטע מנחה האירוע שהפציר בקהל להבין שבברייקדנס אין הבדלי דת, מין וגזע ובטח אין מקום לפוליטיקה. בסיום דבריו, עלתה הקבוצה לבמה ובסוף מופע הריקוד זכתה לתשואות. "עשינו קטע בהופעה שקיבל תגובות מדהימות ועד היום זוכרים אותו. בקטע הזה חלקנו חבשנו כיפות וחלקנו כאפיות, ורקדנו כאילו אנחנו עושים קרב בינינו והולכים מכות, ואז לוחצים ידיים ועושים שלום. זו הייתה גאוה ישראלית. הבאנו מסר של שלום".

רוזן המשיך להתפתח כרקדן ובין השנים 2004-2006 רקד גם בקבוצת 'שקטק'. "זו קבוצה בסגנון 'מיומנה'. הבאתי לשם את היכולות שלי כברייקדנס ולמדתי לתופף ולרקוד. הופענו בכל העולם. זה נתן לי הרבה ניסיון".

בשנת 2005 רוזן קיבל פינה שבועית על ברייקדנס בתכנית היפ-הופ בערוץ 24. "כל פעם הבאתי רקדנים אחרים, שרקדו והסברתי את התנועות של הריקוד". בשנת 2006 'אריות ציון' שוב ניצחו באלופות הישראלית ונסעו שוב לייצג את ישראל ב'קרב השנה'.

מה צריך בשביל להיות רקדן ברייקדנס טוב? "מהות הריקוד היא האינטרפרטציה של המור" ויקה בתנועות. יש תרגילים בסיסיים וכל אחד נותן את הפירוש שלו, בסגנון שהוא פיתח, לפי הטעם שלו. ברייקדנס זה בעצם שילוב של ספורטאי אולימפי ברמת היכולת, עם אמנות הריקוד. צריך להמציא תנועות חדשות, ולהמציא את עצמך מחדש בכל פעם. אתה חייב להיות מקורי. הייחוד שלי לא היה אף פעם בתרגילים אקדובטים וירטואוזיים אלא בזה שאני שולט בכל ברמה טובה ויש לי סגנון אישי. אתה לא חייב להיות וירטואוז כדי להיות רקדן טוב".

מה כוללת סדרת האימונים? "כדי להיות מקצוען צריך להתאמן 4-5 שעות ביום. האימונים כוללים תרגילי כושר וגמישות כדי להתחזק וגם לימוד של תנועות ריקוד חדשות

17.89x11.14	1	עמוד 115	ידיעות נתניה - כותרת	10/12/2010	25272976-0
RED BUL משקה רד בול - 25130					

הבחירות

רביב פיטשון, לב השרון

רביב פיטשון, קבב, וויציץ' ויעקב אילון

- 1 יעקב אילון או דני קושמרו?
"יעקב אילון. איש החדשות מספר 1 של ישראל".
- 2 "עובדה" או "עספור"?
"עובדה", כי 'עספור' עוד לא ראיתי".
- 3 נס קפה או רד-בול?
"רד-בול, אני שונא קפה".
- 4 חופשה בארה"ב או טיול לדרום אמריקה?
"חופשה בארה"ב, אני לא אחד שמתחיל מסעות בעולם, רוצה שופינג".
- 5 מיצה או קבב?
"רק הקבב של אמא".
- 6 קובי או לברון?
"קובי, הרבה יותר ווינר".
- 7 שחורציאניטים או וויציץ'?
"וויציץ'". אני מעדיף שלו. זה הגאורד הכי גבוה שיש".
- 8 לימור מזרחי או שחר פאר?
"שחר פאר, הגיע למקומות שאף אחת עדיין לא הגיעה".
- 9 קיין או חורף?
"חורף, פוך ושתייה חמה".
- 10 דייוויד בלאט או פיני גרשון?
"בלאט. כדורסל עם יחסי אנוש".

12.68x16.11	2	עמוד 54	ידיעות אשדוד - כותרת	10/12/2010	25255369-7
RED BUL משקה רד בול - 25130					

פלילים

חשד: השתכר ושיקר

במשטרה עיכבו שלושה קטינים שהחזיקו בקבוק וודקה
■ אחד מהם טען כי רכש את המוצר בפיצוציה ורק לאחר
שנחשפו צילומים מהעסק התוודה: "שיקרתי, הוודקה מהבית"

ויראו המתעד את מכירת המוצרים לק
טינים באותו הערב. מהסרטון עולה
לכאורה כי הקטין שסיפר על רכישת
הוודקה בפיצוציה שיקר. בצילומים הוא
נראה כשהוא רוכש שקית במבה ומשקה
אנרגיה מסוג רד בול, שלרוב מערבבים
עם הוודקה.

הקטין נחקר שוב, הפעם תחת אזהרה,
ובחקירתו הנוספת התוודה בפני חוקריו:
"שיקרתי. הבאתי את הוודקה מהבית".
משטרת אשדוד בישרה לבעל הפיצור
ציה כי הוא לא יזומן לשימוע וכי אכן
ניתנה כנגדו עדות שקר. כעת הפיצור
ציה ממשיכה לפעול ובמשטרה מתכוונים
להעמיד את הקטין לדין.

במשטרת אשדוד נמסר בתגובה כי
החל הליך פלילי נגד הקטין בגין עדות
שקר וכשיגובשו הממצאים הסופיים,
יוגש נגדו כתב אישום. עם זאת, גורמים
העריכו כי העונש שיקבל הקטין עשוי
להסתיים באזהרה.

■ יאיר הרוש

משטרת אשדוד עצרה שלושה קטינים
בסוף השבוע כשביריהם משקה אלכוהולי
מסוג וודקה. אחד מהם (16) סיפר לשוט
רים כי רכשו את המשקה בפיצוציה, אלא
שסרטון האבטחה חשף כי הנער שיקר
בנקודה זו. התוצאה: כעת יוגש נגדו כתב
אישום על עדות שקר.

ביום שבת שעבר הבחינו אנשי יחידת
הנוער המשטרתית, בפיקודו של המפקח רני
בקר, בשלושה קטינים ששהו בפארק הגרול
שבדובע י"ב בעיר. חשדם של השוטרים הת
עורר כששמו לב להליכתם המחרה של הג
ערים והם החליטו לגשת אליהם. השלושה
סיפרו לשוטרים כי לפני זמן קצר רכשו בק
בוק של וודקה מפיצוציה בעיר מבלי שהמר
כר יכדוק את גילם או כל פרט מזהה אחר
במשטרה התכוונו אז לזמן את בעל הפי
צוציה לחקירה ולפתוח כנגדו הליך פלילי,
נוסף על הליך שימוע שייערך לו בפני מפקד
התחנה. שלושת הקטינים שוחררו לדרכם,
ואיש מהם כנראה לא חשב כי העלילה תס
תבר ואחר מהם ישלם על כך ביוקר.

מאוחר יותר הציג בעל המקום סרט

בצילומים
הוא נראה
כשהוא
רוכש
שקית
במבה
ומשקה
אנרגיה
מסוג רד
בול

26.83x28.35	1	91	עמוד	זמן מודיעין	10/12/2010	25272119-9
25130 - בול - RED BUL משקה רד בול						

חגי קראוס אדמת

✉
hagay73@gmail.com

ליון, רחובות

לא נוסע לליון, נוסע לצומת ביל"ו. אפילו את המשחק לא ראיתי בלייב, כי הייתי עסוק בחגיגות בר-מצווה

1 עידן ישראלי חגג השבוע בר מצווה. עידן ישראלי הוא הבן של אחותי והנכד הבכור של הוריי. הוא גם, תרחם העז, נולד וגדל במודיעין, מקום בו יש אחד משניים בכל הקשור בכדורגל – אוהדי בית"ר או בית ספר לכדורגל של מכבי. גיהנום עבור דוד אוהד הפועל כמוני שמנסה במשך שנים, בשלט רחוק, לשמור את עידן ואחיו הצעיר אדומים בסכיבה עוינת.

כשעידן נולד גרתי בניו יורק. לאחותי הבטחתי שאגיע לארץ כשייולד האחיין הראשון שלי, הילד הראשון שלה, הנכד הראשון של ההורים שלנו. אז הבטחתי. ואז הוא נולד. ואז הייתי חייב לטוס ארצה. אבל את תקופת ויזת השהייה שלי עברתי מזמן, ובסופו של דבר נתקעתי בישראל. ככה התחילה סאגת המקום של עידן בחיים שלי. 13 שנה עברו, הילד אוהד הפועל. ניצחון, הירד. אפילו לאלבום הכר מצווה הוא הצטלם עם חולצת ה"יש דאבל" שהבאתי לו. אבל אימא שלו, אחותי היקרה שתחיה, כנראה עקב שאריות מימיה כאוהדת כורסה של בית"ר בילדותה, החליטה לחרב לי, בלי משים, את קמפיין החוץ של הפועל בליגת האלופות. העלייה לתורה נקבעה לשבוע שבו שיחקנו בשאלקה. על זה עוד התגברתי איכשהו והצלחתי לתמרן. אבל לא הרבה אחר כך הוריעה לי מערנות כי חגיגת בר המצווה תיערך באולם יוצא מהכלל טוב ליד רחובות, ביום שלישי, 7 בדצמבר. התאריך הזה היה נראה לי מוכר. במהרה התברר שכן, זהו היום שבו הפועל נועלת את הקמפיין, במשחק חוץ בליון, אירוע שכבר עם ההגרלה בסוף אוגוסט החלטתי שאני אהיה שם ויהי מה.

ויהי בוקר ויהי ערב, ויהי כינים. לא נוסע לליון, נוסע לצומת ביל"ו. אפילו את המשחק לא אוכל לראות בלייב, כי אהיה עסוק בדיוק בלדקור "מברוכ עלך, יע עריס" וכאלה, או לחבק את סבא החנוק מדמעות מהדרשה של התכשיט הקורא גם לשחרורו של גלעד שליט. אז גבי הופקד על עדכון שוטף באס"אס"אסים, פליי ביי פליי על ידי בת"מי נמוך עם קוקו. לא קל.

2 בדיוק כשעמדתי ליד הזקנים שלי שחזרו במנהרת הזמן וקרעו את הרחבה בטוויסט מטורף, רטט לי הכיס. שוב. כל רטט כזה, יודע כל מי שחווה משחק חשוב כשהוא באירוע שכזה, הוא התקף לב קטן. הצצתי במכשיר הסלולרי שלי ומצאתי "יש! בן!" זעקה חדשה בקעה מגרוני הלום הוודקה הזולה עם רד בול שהעיפו שם, רק כדי לגלות שהיה עוד אס"אס"אם אחד, דקה קודם, שמבי שר על הגול הצרפתי. 1-1. לא רע, גם כן. אבל שאלקה מובילים על בנפיקה ופתאום עם גול אחד שלנו, אנחנו בכל זאת בליגה האירופית. לא שזכה אכפת לי מהליגה האירופית, אבל היי, הקבוצה שלי יכולה לעשות פה משהו ענקי באמת. הגיעה המנה העיקרית. בחרתי פרגית במקום אנטריקוט. בכל זאת, בראשונה לקחתי את גלילת הבשר בקר ואני כבר לא צעיר. אבא שלי מביט אליי מהקצה השני של השולחן, מחכה לעדכונים. גם החתן, מוביל טור של 30 ילדים מעוכבי ריטלין מהכיתה שלו מאחוריו, בודק אצלי אם יש חדש. כמה אני רוצה לשמח את הילד. תביאו עוד גול אחד, רבאק. פתאום הטלפון מצלצל. על הקו גבי. אוי לא, זה כבר לא אס"אס"אם, זו ממש שיחה. משהו קרה. "ערן! במספרת מטורפת! אתה לא מביין!" הוא צוחק. נדמה לי שהצלחתי לשאול רק כמה זמן נשאר ורצתי באגרופים קמוצים לסבא ולנכד, שלוש דורות של אוהדי הפועל, כשאני האמצעי ביניהם, החוליה המקשרת. הילד קפץ עם ילדה מפותחת במיוחד לגילה, הסבא הניף יד באוויר והשאיר הכול בפנים. ככה זה פולנים.

ואז הגיע הרצל. חבר לעבודה של אחותי. הטרמפ שלי חזרה הביתה. בינתיים, בסטאר דה ז'רלאן, דקה 80. הרצל קולט שאני בודק אס"אס"אם ומחכה לעדכוני הפועל ומכריז "גם אני אוהב את הפועל."

כל רטט כזה, יודע כל מי שחווה משחק חשוב כשהוא באירוע שכזה, הוא התקף לב קטן. הצצתי במכשיר הסלולרי שלי ומצאתי "יש! בן!" זעקה חדשה בקעה מגרוני הלום הוודקה הזולה

בימים אחרי ניצחונות אני בא לעבודה עם צהוב כדי לעצבן שם את כולם! עוד צפצוף. "86. שאלקה כבר 2 על בנפיקה". שרוק כבר! הרצל בשלו. "בחייאת הרצל", אמרתי בטון תקיף לאדם שמעולם לא פגשתי, ועכשיו לוקח אותי הביתה ב-12 בלילה מרחובות לתל אביב, "אל תנחם. אסור לדבר ככה". גבי על הקו. 2-2. סתם גול, סתם. איבוד טיפשי של גילי. אחרי כמה שניות של הפנמה כמעט חטפתי להרצל את ההגה ודרדרתי אותנו לתהום. אבל היינו על כביש גהה, אין פה כלום. בישרתי לו על השוויון המפתיע. "איזה לוורים, יא אללה", הוא השיב, "הכה, בטח יש זמן פציעות. אנחנו ננצח". דמותו של אוהד אולמרט עלתה אל מול עיניי וזה לא דבר טוב. זהו. נגמר. התקשרתי לעידן, להגיד לו עוד פעם מול טוב ושלם ישכח אף פעם שהפועל תל אביב זו אימפריה. תמיד. ✖

י

כמה רצייתי
לשמח את
הילד. בן שהר

